

90. møde.

Fredag den 4. maj kl. 13.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om skolelæger har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om egnsudvikling m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4658).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Mellem anden og tredje behandling har der i udvalget — bl. a. foranlediget af en skrivelse fra sognerådsforeningerne — været ført en drøftelse af, hvordan udtrykket „inden for en nærmere fremtid“ skal forstås. Der hentydes her til bestemmelsen i lovforslagets § 9, stk. 2, hvorefter lån til kommunernes jordkøb til industriarealer er betinget af, at en udnyttelse må antages at finde sted „inden for en nærmere fremtid“. Sognerådsforeningerne er betænkelige ved denne formulering, idet man er bange for, at den kan opfattes som „ganske kort tid“, hvilket vil hæmme en kommunes dispositionsret stærkt. Udvalget er dog af den opfattelse, at der med udtrykket tænkes på et vist begrænset åremål, og jeg beder den højtærede handelsminister bekræfte, at denne opfattelse er rigtig.

I øvrigt anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

Henry Christensen: Jeg skal afstå fra at genoptage den diskussion, vi har haft ved første og anden behandling. Jeg skal blot henvise til mine udtalelser under disse to debatter og dermed også anbefale det høje ting at stemme imod lovforslaget, således som det nu er udformet.

Knud Thomsen: Også jeg skal ved denne tredje behandling nøjes med at henvise til, hvad jeg på mit partis vegne udtalte ved både første og anden behandling, udtalelser, som indebar, at vi må stemme imod dette lovforslag. Vi anser de midler, der tænkes bragt i anvendelse, for mere at høre hjemme i valutacentralens Danmark end i det Danmark, der formentlig går ind i det europæiske fællesmarked, hvor efter vor mening andre midler — og altså de midler, som venstre og vi har peget på — bør tages i brug.

Jeg kan derfor ikke gøre andet end at anbefale at stemme imod lovforslaget.

Aage Fogh: Der er et enkelt spørgsmål, jeg gerne vil have klaret lidt nærmere.

Det fremgår af lovforslaget, at hovedhensigten er at opbølge industrien i forskellige egne af landet, og det er jeg ganske indforstået med må være hovedformålet. Men jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at i visse dele af landet ligger det sådan, at turismen vel nok bliver det største fremstød i den kommende tid, og jeg vil derfor gerne have en udtalelse fra den højtærede handelsminister angående følgende spørgsmål: kan loven benyttes i forbindelse med hotelbyggeri, og kan den benyttes, hvad angår opførelse af sommerhuse med udlejning for øje? I betydelige distrikter af landet vil der netop på disse felter være store muligheder for en forøget investering, men også i disse områder kan det være vanskeligt at skaffe de nødvendige penge. Altså, kan loven udnyttes hertil?

Handelsministeren (Bavnsgaard): Jeg takker de ordførere og de partier, der har givet tilslutning til dette lovforslag.

Over for det ærede medlem hr. Aage Fogh vil jeg gerne bekræfte, at loven principielt kan finde anvendelse på de områder, det ærede medlem omtalte. Der er for mig ingen tvivl om, at om de enkelte sager i øvrigt er af en sådan art, at pengene kan bevilges, så falder også dette ind under loven.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen ville gerne have mig til at bekræfte, at der med udtrykket „inden for en nærmere fremtid“ i § 9, stk. 2, var tænkt på et kortere åremål, og det skal jeg meget gerne bekræfte. Jeg kan sige, at det er min tanke, at der i hvert

[Handelsministeren.]

fald skulle være tale om en periode på en 5-6 år. Det er det, jeg har tænkt på ved mit svar.

Jeg skal ikke gøre mange principielle bemærkninger her ved sidste behandling, men kan dog ikke lade være med i anledning af den bemærkning, det ærede medlem hr. Knud Thomsen gjorde om, at denne lov efter hans opfattelse hørte mere hjemme i valutacentralens Danmark end i fællesmarkedets Danmark, at sige til det ærede medlem, at jeg tror, han netop her tager fundamentalt fejl. I valutacentralens Danmark var der ikke behov for denne lov, men i fællesmarkedets Danmark — det udtryk, som det ærede medlem brugte, men som jeg ikke vil gøre til mit — i det Danmark, som forbereder sig til den konkurrence, der kommer, når vor stilling til fællesmarkedet er endeligt gjort op, er der i allerhøjeste grad brug for en lovgivning netop af denne art. Jeg kan oprigtig talt ikke forstå, at oppositionspartierne endnu ikke har forstået, at det, den nye tid kræver, i virkeligheden er et samarbejde mellem erhverv og stat. I det konservativt styrede England har man en egnsudviklingslov, der er langt mere vidtgående end den, jeg her har stillet forslag om, og jeg vil egentlig mene, at bortset fra at man kan diskutere enkeltheder med hensyn til retningslinjerne, så er spørgsmålet, om denne lov eller den engelske, som er meget mere vidtgående i sin rækkevidde, er den rigtige løsning.

Knud Thomsen: Jeg vil gerne kort svare på de bemærkninger, den højtærede handelsminister fremsatte. Man må selv om, hvorvidt man vil kalde det fællesmarkedets Danmark eller ej — det ligger jo sådan, at i hvert fald store dele af erhvervslivet for så vidt allerede i deres tankegang og i tilrettelæggelsen af deres forhold befinder sig i fællesmarkedet. Det bliver på de vilkår, som nu engang hersker i fællesmarkedet, hvor jo i hvert fald told- og importrestriktionerne helt falder bort, samtidig med at regeringerne ikke subsidierer erhvervslivet i almindelighed, derunder deres industri. Det, der står regeringerne frit for, er at forbedre forholdene som helhed i deres eget land for at bringe landet i så gunstig en udgangsposition som muligt, og en af de målsæt-

ninger, man dér fornuftigvis kan have for øje, er, hvad jeg vil kalde handelsmæssig erhvervslokalisering som følge af egnsplanlægnings synspunktet, hvorved man på den ene side drager omsorg for, at der ikke sker ophobning og overfyldning og alt for stærk efterspørgsel i visse egne af landet, og på den anden side giver understøttelse til de egne af landet, som står tilbage i udvikling, og som kan tage mere af den industrielle udvikling. Det står os helt klart, at der kan føres en fordomsfri drøftelse om et samvirke mellem stat og erhvervsliv under disse nye forhold, men det er jo ikke meningen — og har ej heller været det — at vi skulle have en fordomsfri undersøgelse under det udvalgsarbejde, der har fundet sted. Jeg vil gerne sige det på den måde, at i 1958 fik vi en egnsudviklingslov, som vi gik imod af grunde, jeg ikke her behøver at komme ind på, og den givne form for loven er altså i 1962 en kendsgerning, idet loven eksisterer. Erhvervslivet har i nogen grad indstillet sig på tilstedeværelsen af loven af 1958, for hvis tilstedeværelse vi altså ikke har noget ansvar.

På den anden side vil vi jo også godt erkende, at vi ikke uden videre kunne spille bold med de vilkår, hvorunder erhvervslivet indstiller sig på at arbejde. Vi kunne vel også have indstillet os på at medvirke til videreførelsen af en lovgivning af denne art, såfremt vi havde kunnet opnå forståelse og delvis imødekommenhed for de synspunkter, som medførte vor modstand i 1958. Men man er ved det foreliggende lovforslag netop gået videre i de retninger, vi så nødig vil gå. Det er givet, at vi ikke kunne forhandle om dette under udvalgsarbejdet, og der skal ikke herfra på nogen måde lyde nogen bebrejdelse for det; men når jeg har taget ordet her og alligevel sagt det, er det, fordi jeg også ved anden behandling har peget på, at jeg tror, at de forhold, vi kommer ud i, vil medføre, at vi gerne skulle have en lovgivning på dette område, som der kunne være betydelig større politisk flertal for.

Handelsministeren (Bawnsgaard): Jeg vil gerne i anledning af det ærede medlems sidste udtalelser oplyse, at også dette lovforslag, som det nu er affattet, vil kunne tjene det formål, det ærede medlem efter-

[Handelsministeren.]

lyste, kunne tjene som hjælp til en hensigtsmæssig erhvervslokalisering. Jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem i, at dette måske bliver en af fremtidens aller vigtigste erhvervsopgaver, og jeg mener, at loven, således som den nu er affattet, i allerhøjeste grad kan medvirke til en løsning af dette spørgsmål.

Så skal jeg i øvrigt kun give udtryk for, at jeg er enig med det ærede medlem i, at det ville have været særdeles glædeligt, om der havde kunnet foreligge en større politisk tilslutning til lovforslaget. Det kan der altså ikke, og det kan vi beklage hver for sig. Det er min absolutte opfattelse, at der med denne lovgivning er lagt et ganske beskeden grundlag for, at man kan arbejde i retning af noget af det, jeg tror den kommende tid vil kræve.

(Kort bemærkning).

Knud Thomsen: Jeg skal gerne medgive den højtærede handelsminister, at det foreliggende lovforslag, som formodentlig bliver til lov i løbet af kort tid, kan bidrage til en hensigtsmæssig erhvervslokalisering. Det, vi har imod det, er, at det samtidig er blevet til et lovforslag om en generel erhvervsstøtte, der gælder for hele landet. Det er det afsnit af lovforslaget, der jo er stærkt udvidet, som vi først og fremmest har noget imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 82 stemmer mod 55; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 0000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 138 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Statens kunsthøj og Eckersberg-Thorvaldsensfondet.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4701).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

H. Larsen (Bjerre): Lovforslaget indstilles til vedtagelse uændret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 134 stemmer; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forsvarrets personel.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2458, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 993).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.